

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 544. Num, qui opus injunctum exequitur lepidè seu remissè, vel ex aliqua circumstantia vitiatum, minus consequatur indulgentiæ, quàm qui illud exequitur omnino honese & ferventer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

n. 19. Cordub. L. 5. q. 35. Suar. d. 57. S. I. n. 4.
Sa. v. indulg. n. 7. Bonac. l. c. n. 32. si verò concedatur cum limitatione brevis temporis, ut soleret concedi in festo alieujus Sancti, vel per ejus octavam, semel tantum obtineri poterit, quia illa temporis determinatio indicat intentionem Pontificis esse tantum unius indulgentiae lucrationem; D. Thom. in addit. q. 35. a. 2. ad q. Tolet. L. 6. c. 28. ad finem. Castrop. l. c. n. 16. Nav. Suar. Sa. II. cit.

Ques. 544. Num, qui opus injunctum exequitur tepidè seu remissè, vel ex aliqua circumstantia vitiatum, minus consequatur indulgentia, quam qui illud exequitur omnino honestè & ferventer?

Resp. sub distinctione: si non compleat sufficientiam causa finalis, quia requirebatur opus honestè & ferventur factum, eo casu opus remissè executus non consequitur integrum indulgentiam, securus est, si opus etiam tepidè factum finalē causam indulgentiae concessa compleat (ut necessariò presumendum, dum Pontifex indulgentiam absolute concedit præstico simpliciter injuncto opere, cùm Pontifex credit per opus injunctum, quomodounque fiat, sufficientiam causæ finalis concessionis completi, ne alijs nullæ indulgentiae moraliter certæ essent) tunc enim ob majorem vel minorem devotionem in executione operis exercitam nec major nec minor indulgentia obtinetur, sed semper æqualis, quia indulgentia non nititur devotione operis, sed legitimā causā liberalis donationis, ita ut effectum habeat solum ex voluntate donantis, ex postulantibus qualemcumque executionem operis. ita Suar. d. 52. S. 8. à n. 3. Filliuc. tr. 8. c. 6. q. 14. n. 164. Grafis. de indulg. c. 5. n. 60. & alii quos citat & sequitur Castrop. n. 19. Neque his obstat, quod in Extrav. antiquorum de penit. & remiss. ait Bonifacius, postquam concessisti indulgentiam plenissimam visitantibus limina Apostolorum: *Unusquisque tamen plus merebitur & indulgentiam efficacius consequetur, qui Basilicas ipsas amplius & devotius visitaverit.* quia id intelligendum, quantum est ex se ex opere injuncto.

Ques. 545. An dum indulgentia concessa iis, qui contriti & confessi Ecclesiam aliquam visitaverint, requiratur confessio actualis?

Resp. in hoc casu necessariò præmittenda non est confessio actualis ei, qui se nullo peccato mortali gravatum sentit, quia credendum non est, Pontificem verbis ita generalibus & communibus voluisse imponere lucratuero indulgentias onus illud confessionis liberæ, unde si confessio absolute expostulata, intelligi debet de obice ad indulgentiam supposito. Suar. l. c. S. 3. n. 5. Laym. L. 5. Sum. tr. 7. c. 6. dn. 5. concil. I. Castrop. l. c. n. 20. Bonac. de indulg. q. 1. p. 5. n. 7. referens alios. Necessariam tamen esse confessionem actualem, dum ea possibilis est (stante enim impossibilitate confessio nisi præsumi potest Papa nolle fidem contritum privari indulgentiæ, ut Sa & Laym. II. cit.) & non sufficere solam contritionem in voto, seu contritionem in eo, qui sibi conscient peccati non confessi consuliū & securius esse afferunt Durand. in 4. dist. 20. q. 4. Navar. not. 18. Cajet. opusc. de indulg. c. 10. Cöinch. d. 12. dn. 7. n. 38. Laym. l. c. Castrop. n. 21. & alii, eò quod Papa postulet contritionem & confessionem, idque ideo, quod, licet

contrito perfecta tollat obicem peccati, sit tamen difficilis & incerta, & ut effectus indulgentia sit senior; ita Castrop. l. c. qui etsi fateatur sic consulendum fidelibus, ait tamen cum Suar. d. 50. S. 5. n. 10. Filliuc. l. c. n. 148. probabilissima esse, ex dictis verbis non requiri confessionem, eò quod Papa dictis verbis non videatur aliam diligentiam postulare, quām quæ necessaria est, ut thesaurus ille Ecclesiæ applicari possit fidelibus, quod fieri potest, si verè penitentiam agant, aut tametsi confessi non sint; quin imò nomine contritionis venire quoque attritionem ait idem, apud quem vide plures hujus declarationes & limitationes.

Ques. 546. Jubilæi nomen & initium unde, in quo differat ab indulgentia plenaria, & qualiter definitum?

1. **R**esp. ad primum: Jubilæi nomen ab Hebreo nomine Jobolæus, quod Hebreis annus quinquagesimus remissionis, utpote quo servi donabantur libertate, relaxabantur delicta, prædia vendita ad antiquos possessores & exules in patriam, pristinamque libertatem revertabantur, significabat, ut constat ex num. ult. & Levit. 15. translatum est ad tempus gratie significandum.

2. Relp. ad secundum: Jubilæi usus etsi antiquissimus, extendaturque ab aliquibus ad tempora Apostolorum; à quo tamen Pontifice primo authenticè & in scriptis concessus, incertum est. Jubilæum Romanum centesimo quovis anno concessit Bonifac. VIII. Extrav. antiquorum de penit. & remiss. Clem. VI. Extrav. unigenitus, eod, reduxit ad annum quinquagesimum. Sextus IV. Extrav. quemadmodum tit. eod. ad annum 25. quod ultiue hoc confirmarunt lequentes Pontifices, & in specie Gregor. XIII. in constit. Sua. 10. quæ incipit: *Dominus ac redemptor noster, quam latè expendit Nav. notab. 31. & seq. de quibus vide Castrop. tr. 24. d. unic. p. 12. à n. 1.*

3. Relp. ad tertium: differt Jubilæum ab indulgentia plenaria, quod ultra hanc continet facultates alias, v. g. potestatem absolvendi ab omnibus casibus seu peccatis & censuris reservatis, etiam ordinario & ipsi Papæ, modò absolvendus non sit excommunicatus à Judge, vel non excommunicatus, suspensus, interdictus, publicè & nominatum denunciatus, vel calus reservatus in Bulla coenæ, ab his enim nisi in Bulla exprimitur, absolvendi potestatem non competere confessario affirmat cum pluribus Gobat. num. 247. quamvis hujus contrarium cum pluribus teneat Castrop. cit. p. 12. §. 2. n. 9. quem vide. Item potestatem vota quacunque etiam juramento firmata, in alia etiam aliquando minoris valoris quam actio voto promissa, exceptis votis castitatis perfectæ & religionis, ut & iis, quorum communatio cedit in præjudicium tertii, à quo votum utpote cadens in ejus favorem, est acceptatum, cùm potestas relaxandi tale votum in concessione generali non veniat, sed tacitè excepta intelligatur, Suar. de voto c. 15. n. 10. Gobat. num. 290. circa quam absolutionem, à reservari & votorum commutationem lucrandi jubilæi canulæ confessam plura dubia eruditè resoluta vide apud Castrop. tr. 24. de unic. p. 12. §. 3. à n. 5. per plures numeros sequentes.

4. Relp. ad quartum: jubilæum definiri potest, quod sit indulgentia plenaria à Summo Pontifice (utpote qui solus indulgentiam plenariam ceterosque favores in jubilao expressos concedere potest).

c. chm